

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: Von Hansgeorg Hermann, Paris

برگردان از: دیپلوم انجنیر نسرين معروفی

۰۲ جون ۲۰۱۶

چرخش ماشین قدرت

صدراعظم فرانسه "والس Valls" معترضان را "انتلاف جنایتکاران" نامید، درمقابل، روشنفکران با بیاینه ای جواب دندان شکن نثارش نمودند.

مبارزه علیه پلان قانون بازار کار: محاصره یک پالشگاه در شمال فرانسه. (۲۴ می)

Foto: EPA/THIBAUT VANDERMERSCH/dpa - Bildfunk

مبارزه در مراحل عالیتر خود، قسمی که مقاومت فرانسویها علیه قانون جدید کار دولت سوسیال دموکراتها به مسائل سیاسی و حقوقی ارتباط پیدا می کند، شدید تر می شود. بدون توجه به تمام نتایج نظر خواهی اکثریت معترض مردم فرانسه علیه برنامه ای که دولت مطرح نموده و تا ۷۵ فیصد می رسد، رئیس جمهور "هولاند" و صدراعظم وی "والس" به اثبات رسانیدند که در موقف خود در زمینه غیر قابل تغییر هستند، و تلاش دارند تا مخالفان شان را در میان خلق، در اتحادیه های کارگری و اعتصاب کنندگان وابسته به مزد به مثابه "اقلیت" معرفی بدارند.

والس با وضع ناهنجار اجتماعی در جامعه بند مانده که گریز از آن امکان ناپذیر نیست، طوری که وی آنقدر پیش می رود که به انسانهای جوانی که از شرایط خراب اجتماعی خشمگین هستند، آنها را به حیث "انتلاف جنایتکاران" دشنام می دهد و خشونت پولیس را علیه آنها به حق دانسته به انجام آن دستور می دهد. در مقابل در آخر هفته گذشته به صد

ها روشنفکر این کشور به دولت هوشدار داد، که قوانین دموکراسی را نادیده می‌گیرد و بخشی از گروپهای مردم را به حیث جنایتکار آماج حمله قرار می‌دهد.

در اعلامیه ای که پنجشنبه گذشته در روزنامه Libération منتشر شد، مؤرخین، ژورنالیستها و نویسندگان آقای والس و دولتش را متهم ساختند که جهت به کرسی نشاندن خواستهای شان، معلومات غلط را به خورد داده، آنها مسؤول تمام عواقب پخش این دروغها می‌باشند. "الس" به تاریخ ۱۷ می در مقابل مجلس سنای فرانسه اعلام داشت که "این ممانعت های سیاه، این رفقای آقای Coupat تمام آن سازمانهایی که فضای دموکراسی را نمی‌خواهند، به تخطئه تمام پرنسیب ها و مقرارت دست زده، به ناگزیر پای پولیس را به میدان می‌کشند.

اعلامیه این موضعگیری را به شدت انتقاد نموده، آن را مشابه همان تلاش ناکامی داند که در ۱۱ نومبر ۲۰۰۸ وزیر داخله رئیس جمهور سارکوزی Michèle Alliot-Marie اتخاذ نموده و از طرف مردم در همان وقت به دهان خود خورده بود.

اتحادیه های کارگری و اعتصاب کنندگان در روز های آینده علیه "الس" یک مرحله دیگر از مبارزه را که نسبت به گذشته شدید تر خواهد بود، علیه به اصطلاح رفورم بازار کار موسوم "Code du travail" مقاومت "بیکران" را اعلام نمودند.

اعتصابات که در روز های آینده یعنی تا روز شنبه باید ادامه پیدا کند. از همه اولترتظاهرات کارگران خطوط مواصلاتی ریل "اس ان سی اف" است که در ساحه های دور و نزدیک صورت می‌گیرد. همچنان به روز پنجشنبه مقاومت "بیکران" خطوط مواصلاتی در شهر ها پلان شده که سرویسها و متروها را در بر می‌گیرد و به روزهای شنبه و یکشنبه مبارزه در میدانهای هوایی گسترش داده می‌شود. اقدام دیگر "نویت دیبوت" (مسقیم از طریق شب) در "Place de la République" پاریس و به همین ترتیب در شهر های بزرگ دیگر کشور فعال نگهداشتن جلسات بحث آزاد است، که به صد ها هزار نفر تا حال در آن اشتراک ورزیده اند.

که در روز نامه "لیبراسیون" منتشر شده به این ترتیب تذکر رفته که "یک مانور است، و همسان است با ضربتی را که خانم "میشل الیوت ماری" (که وی در زمان رئیس جمهور فرانسه "نیکولای سرکوزی" به حیث وزیر داخله بود)، علیه "ترناک" زده بود.

خانم سیاست مدار راست به ۱۱ نومبر ۲۰۰۸ با همه و نعره بلند یک گروپ روشنفکران جوان که در میان آنها شاگرد "انگمن" به نام "جولین کوپات" که وی را در یک خانه جمعی در جنوب فرانسه "ترناک" (کوررس) توقیف نمود و بعداً این خانم سیاستمدار شاکرد نامبرده را در خرابکاری یکی از "ت گ فو" تاسیسات خط آهن متهم نمود، لکن اتهام وی کاملاً بی اساس ثابت شد.

نویسندگان بیانیه پاریس می‌افزایند: "هولاند" و "الس" تلاش دارند تا به کمک سازمان امنیت آن کشور، مظاهره چپان را با برجسپ های ناروا به مردم معرفی نموده، زمینه در بند کشیدن آنها مساعد نمایند.

اعلامیه می‌افزاید: دولت سوسیال دموکرات تا آنجائی پیش می‌رود که دلایل دروغینی را به گردن آنها می‌اندازند و می‌کوشند تا با معرفی داشتن آنها به مثابه یک باند جنایتکار از جبن و بزدلی برخی از رسانه ها سود جست، این تبلیغات دروغین را به خورد مردم بدهند. در صورتی که چنین تلاشهایی قبلاً هم در زمان سارکوزی به شکل رقت انگیزی نقش بر آب شده بود، با آنها به همان دلیل "عده زیادی در عقب مواضع رسمی دولت و پولیس قرار گرفته بودند، از مواضع دولت به دفاع برخاستند"

چیزیکه از جانب دولت در زمان فعلی در فرانسه آماده می‌شود، افتضاحی است، مانند "ترناک" در "زیری".

اعلامیه در نهایت می افزاید: ما مجدانه از همه می خواهیم تا جلو تلاشی را که می خواهند جوانان دانش آموز، محصلان و معترضان را منزوی و ابزاری بسازند، با قدرت تمام به مبارزه پردازیم. به همین مناسبت سخنگوی سازمان محصلان و دانش آموزان به روز دوشنبه با بیان فشرده گفت: موضوع بر سر این است که چنین اتهام سخیفی را از بنیاد رد نموده، آن را مجدداً به دولت باز گردانیم.

Aus: [Ausgabe vom 31.05.2016](#), Seite 7 / Ausland

افزوده مترجم:

با در نظر داشت این که تضاد بین "کار و سرمایه" و تضاد بین "کارگر و سرمایه دار"، سابقه ای به درازی عمر ساختار سرمایه داری داشته و در مقاطع مختلف تاریخ، تا آنجائی که سرمایه داران توانسته اند، هیچ گاهی از حمله بر قوت لایموت طبقه کارگر دریغ نورزیده اند، حملات جدید و سازمانیافته نظام سرمایه داری بر آن چه امکان دوام زندگانی به طبقه کارگر می دهد، به صورت آشکار از نخستین ماه های بعد از سقوط شوروی سوسیال امپریالیستی آغاز یافته، تا امروز بدون وقفه، گاهی با خشونت و زمانی هم با توطئه و فریب در تمام کشور ها ادامه داشته است.

قانون جدیدی که نظام سرمایه داری اینک در فرانسه می خواهد بر طبقه کارگر آن کشور تحمیل دارد، در واقع همان است که مشابه آن در آغاز این قرن به وسیله "شرودر" صدر اعظم آن وقت المان بر طبقه کارگر المان تحمیل گردیده، میلیونها انسان زحمتکش این کشور را در کنار طبقه کارگر آن از هستی ساقط نمود.

آنچه در این میان می تواند جالب و قابل توجه باشد، این است که در هر دو کشور، یعنی هم المان و هم فرانسه، اتخاذ تضامیم ضد کارگری بر دوش نهاد های گذاشته شده که آنها زمانی سابقه کارگری داشته و اینک نیز بیشترین نفوذ را در میان سازمان های کارگری کشور های شان دارند. به عبارت دیگر هر زمانی که سرمایه خواسته فشار را بر گلوی طبقه کارگر تنگ تر نماید، نخست خاینان همان طبقه را به قدرت رسانیده، بعداً به وسیله آنها اهداف ضد کارگری شان را متحقق ساخته اند.

این که سرمایه آیا قادر خواهد شد با همین ترفند، طبقه کارگر فرانسه، بلجیم، اسپانیه و سایر کشور ها را به مانند المان و انگلستان به دنبال خود بکشاند، امریست که در آینده معلوم خواهد شد، مگر آنچه تا همین اکنون به اثبات رسیده این است که هیچ مبارزه ای نتوانسته و نمی تواند با تکیه بر اپورتونیسیم و ارتجاع پیروز شود، در نتیجه آنانی که نمی خواهند با درد شکست آشنا بگردند، در گام نخست می باید صفوف مبارزاتی خویش را از ارتجاع و اپورتونیسیم منزه بسازند.

ن. م.